

EXAMENUL DE BACALAUREAT – 2009
Proba scrisă la istorie
Proba D/E/F

SUBIECTUL II

(30 de puncte)

Citiți cu atenție textele de mai jos:

A. „Această îndârjire a poziției Franței se confirmă, în anul următor, prin refuzul generalului [Charles de Gaulle*] de a admite cererea de aderare, la Piața Comună, a Marii Britanii. (...) De Gaulle nu se lasă înduplecat. Pentru el, este clar că Regatul Unit, în realitate atașat de Pactul Atlantic și solidar cu Statele Unite, nu poate fi decât <calul troian> al americanilor din Comunitate și groparul <Europei celor Șase>**. [Ca urmare] în timpul conferinței de presă, din 14 ianuarie 1963, el își face publică hotărârea de a se opune candidaturii engleze: demers unilateral ce șochează profund pe partenerii Franței din Comunitatea Economică Europeană, care își dăduseră deja acordul.”

(S.Berstein, P.Milza, *Istoria Europei*)

*Charles de Gaulle - președintele Franței

**Europa celor Șase - denumire dată Comunității Economice Europene, formată din Franța, Italia, Germania, Belgia, Olanda și Luxemburg

B. „În problema atât de importantă a lărgirii Comunității [Economice] Europene, respectiv, atitudinea față de candidaturile Marii Britanii, Danemarcei, Irlandei și Norvegiei, am ajuns la un acord. S-a hotărât în cadrul Comunității, că aceasta este gata să discute noile adeziuni și în acest scop, se va pune la punct o atitudine comună [a celor Șase] pentru negocierile ce se vor deschide, într-un spirit pozitiv. (...) Eu cred, că pot să spun, că această conferință a fost fericită pentru Europa, căreia îi deschide noi speranțe.”

(Declarația președintelui Franței, G.Pompidou, la Conferința C.E.E. de la Haga, 1969)

C. „Negocierile, începute din iulie 1970, s-au terminat cu semnarea tratatelor de aderare la Bruxelles, pe 22 ianuarie 1972. (...) Este prevăzută o perioadă de cinci ani pentru a realiza modificările necesare.

În Marea Britanie, ratificarea este obținută de la o mare majoritate, căci aici nu depinde decât de un vot al Camerei Comunelor, iar în celelalte trei țări ea trebuia să fie aprobată prin referendum. (...) În Irlanda, 56,7% spun <da>, în Danemarca, 68% din voturi sunt pentru (...). Cât despre Norvegia, coaliția de extremă dreaptă, o parte a stângii ostile unei Europe <a marelui capital> și mediile tradiționaliste și naționaliste, vor respinge, contra oricărei așteptări, intrarea în Comunitatea Economică Europeană, cu aproape 54% de voturi împotriva.”

(S.Berstein, P.Milza, *Istoria Europei*)

Pornind de la aceste texte, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați secolul la care se referă sursa A. **2 puncte**
2. Numiți președintele Franței la care se referă sursa A. **2 puncte**
3. Precizați, pe baza sursei B, respectiv, a sursei C, câte o informație referitoare la Danemarca. **6 puncte**
4. Scrieți, pe foaia de examen, litera corespunzătoare sursei care susține punctul de vedere conform căruia Franța a fost de acord cu admiterea Marii Britanii în Comunitatea Economică Europeană, selectând două informații aflate în relație cauză - efect. **5 puncte**
5. Scrieți, pe foaia de examen, litera corespunzătoare sursei care combate punctul de vedere conform căruia Franța a fost de acord cu admiterea Marii Britanii în Comunitatea Economică Europeană, selectând două informații în acest sens. **5 puncte**
6. Prezentați două practici politice totalitare în Europa contemporană. **6 puncte**
7. Prezentați un curent cultural în Europa modernă și/ sau contemporană, precizând și secolul în care acesta a apărut. **4 puncte**